

Nakouknutí do nedávné minulosti (před pádem slavného fóra Aldebaranského) (kdo to zavínil ?, určitě to nebyl nedostatek peněz ani času...byl to nedostatek dobré vůle providerů a doktríny Kulhánka).

Zoe

Bydliště: Chýně

☐ Zaslal: po, 1. říjen 2007, 8:01 Předmět: Re: Definice času

mirakles napsal:

kanuk napsal:

"Abstrakce jménem ČAS" - jak napsal Michal. Je ale zajímavé, že tuto abstrakci můžeme měřit. A je to jedno z nejpřesnějších měření, ne-li to nejpřesnější. Tak nevím.

S tím nelze, než souhlasit, jenom bych dodal...Je-li ČAS abstrakce, musí být abstrakce i jeho měření, byť přesné a proto mám za to, že veškeré spekulace s ČASEM patří do Černé díry téma "filozofii nechceme".

Již před stoletím se podařilo nalézt transformační vztahy popisující správně, jak se transformuje čtyřrozměrný prostoročas v závislosti na rychlosti soustav (Minkowského metrika). **Na čas tedy nelze nahlížet jako na něco, co si vymysleli lidé je to vesmírotvorná veličina (Velveličina)** aby nezapoměli kdy jít na oběd, co odměřují kyvadlové či jiné hodiny a co si plyne nezávisle na fyzikálních dějích v něm. Čas je těmito ději totiž také ovlivněn (přítomností gravitačního i dalších polí a podobně). **Čas tedy není žádná neuchopitelná abstrakce** - je úplně stejně fyzikální jako elektrický proud nebo teplo a je ovlivnitelný fyzikálními ději v něm probíhajícími. Ve smyčkové kvantové gravitaci se jde dokonce tak daleko, že se **prostor a čas kvantují (v plochem rastru to vypadá jako „shluky-zhuštění a neshluky-zředědiny“ ... , je to „foto-snímek“ „vrčící plochy“)** a z nepatrných kvant prostoru a času je zde vytvořena tzv. **spinová pěna vrčící vakuum dimenzí** sestávající ze skutečně **"hmatatelných" atomů prostoročasu = vlnobalíčků**, jejichž projevy (např. na rychlost šíření světelných paprsků) jsme již dnes schopni měřit.

Čas není jen způsob vyjádření pohybu již existujících částic uvnitř již existujícího prostoru. **Čas je entita, která je samou podstatou těchto částic (podstatou energie a jejich kvant)** a stejně tak je zcela určující pro formování prostoru. Zároveň je však energetickými strukturami, které sám vytváří, zpětně ovlivňován a tvarován.

← Už tady v r. 2007 pan David Zoul, jako já 30 let, přednášel-uznával-přiznával- že čas, potažmo časoprostor, je podstatou = stavebním kamenem hmoty ; nikdo ho nepronásledoval , nekamenoval a neponižoval jeho důstojnost flusáním (jemu dovolil Kulhánek na Aldebaranu hlásat „mě“ fantasmagorie,... mě vyhodil jako „mamrda“... viz http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/y/y_001.pdf Diví se někdo, že můj vztek, smutek-úzkost-utrpení a frustrace narůstaly po celých dalších 12-14 let ???)

Zoe

Založen: 30. 08. 2004

Příspěvky: 2630
Bydliště: Chýně

☐ Zaslal: so, 3. září 2011, 20:05 Předmět: Re: Nelokálnost KM

Marek Pavlík napsal:

Ahoj,

Na tomto fóru jsem se setkával s názorem ,že teorie skrytých proměnných není správná, protože jak dokázal John Bell, by musela být nelokální. Jenže podle tohoto článku:

http://www.sciam.cz/files/vydani/SA_02_2010/unor_2010_kvantova_hrozba_web.pdf

J. Bell naopak dokázal ,že i kvantová mechanika musí být nelokální. Tím ale padá hlavní argument proti teorii skrytých proměnných. Jak to tedy je ?

Je to jinak. John Bell sám byl zastáncem teorie skrytých proměnných. Pouze ne její naivní verze (té, která nenarušuje Bellovy nerovnosti).

Historický vývoj kvantové teorie se ubíral poněkud nešťastným směrem. Ve 30 letech minulého století Von Neumann, ovlivněný silicím ideologickým proudem kodaňské školy, publikoval údajný důkaz nekonzistentnosti kvantových teorií skrytých proměnných. Chybu v jeho důkazu se podařilo odhalit až asi po 20 letech a důležitou roli v tom sehrál i samotný John Bell. Bohužel za tuto dobu vyrostla celá jedna generace fyziků, kteří slepě věřili, že teorie skrytých proměnných jsou jednou pro vždy mrtvé a seriózně se jimi mohou zabývat pouze blázni (např. Einstein, de Broglie, Rosen, Podolskij, Bohm, ...). Nic na tomto přesvědčení nezměnila ani skutečnost, že mnozí z těchto "bláznů" byli nositelé Nobelovy ceny. Tato slepá ideologie bohužel přetrvala další nejméně dvě generace. Teprve v posledních letech se začaly věci dávat do pohybu a názorové proudy se obracejí. Téměř 40 let trvající krize teoretické fyziky bez HDV přirozeně nutí přední mladé odborníky znovu přehodnocovat století zaběhnutá dogmata. Mnoho z nich je dnes přesvědčeno, že na našich dvou dominantních modelech světa - kvantové teorii a teorii relativity - ze kterých byl před 40 lety uplácán standardní model, čímž byl nečekaně zablokovan další postup fundamentální fyziky, nemůže být všechno v pořádku a abychom se hnuli z místa, je potřeba je zásadním způsobem modifikovat (opravit). Poopravit je potřeba Heisenberga na princip určitosti Navržených modifikací, jak STR, tak KM je cellá řada a jsou i navrženy některé experimenty, které by měly prokázat, zda některá z těchto modifikací lépe popisuje realitu. Jedná se o experimenty velmi náročné, na jejichž výsledky můžeme čekat třeba ještě jedno či dvě desetiletí, ale je dobře, že byla překonána ideologická bariéra a pracuje se na tom.

Z navržených modifikací STR (pootáčení soustav : tento poznatek nemění STR ale mění chápání STR v jiné rovině logiky) se v současné chvíli jeví nejzajímavější odvolání principu relativity a návrat k preferované souřadnicové soustavě.

Co se týká navržených modifikací KM, zde dominují jednoznačně teorie se skrytými proměnnými, jako jsou např. teorie pilotní vlny (i těch bylo vytvořeno několik verzí - jen já si vybavuju 4).

Zoe

Založen: 30. 08. 2004

Příspěvky: 2631

Bydliště: Chýně

☐ Zaslal: pá, 9. duben 2010, 10:26 Předmět:

Mamlasos napsal:

A s čím je vlastně u gravitace problém ? Že je univerzální a musí s ní jako zářič/přijímač fungovat každá částice i záření ?

Jedním z problémů je nelinearita - gravitační záření přenáší energii a proto samo o sobě něco váží a vytváří dodatečné gravitační pole. Výraz „pole“ je pouze „zastíracím“ pojmem podstaty a tou je , že „pole je lokálně křivý/křivější časoprostor“ a prolíná se s jiným stavem křivosti časoprostoru globálnějšího-nelokálního . V rámci OTR se podařilo spočítat gravitační vlny dosud vlastně jen v linearizovaném přiblížení. Jak veliké problémy to činí při kvantování, to si netroufnu přesně odhadovat, neboť třeba silná jaderná interakce je rovněž nelineární (gluon může emitovat další gluon) a přesto je v rámci kvantové teorie pole řešitelná, i když jen poruchově. Různé křivosti lokálních časoprostorů se prolínají (jeden stav křivosti „plave“ v jiném stavu křivosti) Univerzálnost je určitě další problém. Ještě dalším problémem je delokalizace energie. Částice = vlnobalíčky čp v klasické KTP vystupují jako bodové objekty. Jenže s prostorovou lokalizací v OTR velmi rychle ubývá i energie, takže nakonec bychom neměli co kvantovat. Další problém je sama povaha gravitace. Zatímco všechny ostatní interakce se dají řešit na pevně definovaném pozadí euklidovskými plochými – lineárními a energie se dá vyjádřit jako určitý napětí mezi různými body tohoto pevného pozadí, způsobený polem nezávislým na geometrii pozadí, u gravitace to tak nejde, nelineární stav čp, tedy „lokalita v proměnnou křivosti“, která plave v euklidovském plochém rastru protože energie gravitačního pole je dána časovou změnou geometrie samotného pozadí, tzn. vlněním časoprostoru. (to vlnění nemusí být jen „sínusovkové“ . Geometrie pozadí : nutno mít na mysli „co s čím budeme porovnávat“ . Pozadí může být „rastr 3+3D euklidovskými plochými po celou historii Vesmíru, ale pro stavy křivosti čp už „se zrodí hmota a pole“ a tím pádem i „pozadí“ čp se bude měnit . globální časoprostorová síť mění nelineárně svou počáteční vysokou křivost do mírnějších křivostí dneška. Takže dnes je křivost „pozadí“ natolik plochá, že jí lze pokládat za plochu v níž „plavou“ vyšší křivosti čp tj. proměnná pole a konglomeráty jako jsou hvězdy anebo chemicko-biologické „zhuštěniny“ křivých dimenzí) Nejednoznačnost ve vyjádření této energie pak pramení ze zjevné nemožnosti vztáhnout tyto změny geometrie pozadí k něčemu absolutnímu. Ve Vesmíru, kde už je-existuje i hmota a pole (což před Třeskem není) bude stav plochého čp jen „rastrem-dějištěm“ pro dynamické proměny lokalit a nelokalit... Vesmír se souběžně rozbaluje i v lokalitách sbaluje. Jinými slovy, energie nám zde závisí na volbě souřadného systému, což je nepříjemná cochcárna. Přesto umíme v rámci linearizované teorie gravitace poměrně přesně spočítat, jak bude fyzikální systém ztrácet energii gravitačním vyzařováním a jiný systém (gravitační anténa) tuto energii opět přijímat. Bohužel zatím moc nedovedeme tento přenos energie vyjádřit kvantově. Spíš se to podobá situaci v elektrodynamice v období po Maxwellovi ale před Feynmanem.

06.03.2019 – kam zmizel ze společnosti fyziků pan David Zoul ??